

Full diocesà

29 d'agost del 2021

p5 —Matrícula oberta a l'Institut de Ciències Religioses de Vic

p6 i p7 —Solemne obertura de l'Any Ignasià a Manresa

Renúncia del Bisbe de Solsona

A dia d'avui, la Santa Seu ha fet pública l'acceptació *simpliciter* per part del Sant Pare de la renúncia al govern pastoral de la diòcesi de Solsona que el nostre Bisbe, S.E. Mons. Xavier Novell i Gomà, ha lliurement presentat per raons estrictament personals, en conformat al que es contempla en el cànon 401 §2 del Codi de Dret Canònic.

Mons. Novell ha pres la decisió després d'un període de reflexió, de discerniment i d'oració, al terme del qual ha espontàniament presentat al Sant Pare la seva pròpia si-

tuació i la seva dimissió al govern pastoral de la diòcesi de Solsona.

Al mateix temps, el Sant Pare ha nomenat a S.E. Mons. Romà Casanova i Casanova, Bisbe de Vic, Administrador Apostòlic de Solsona durant la seu vacant. La comunitat diocesana de Solsona acull aquest moment difícil amb la confiança posada en Déu, Suprem Pastor de l'Església, i eleva les seves oracions pel Sant Pare, per Mons. Novell i per l'Administrador Apostòlic.

Diòcesi de Solsona, 23 d'agost de 2021

«Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté lluny de mi»

Diumenge XXII durant l'any / Cicle B

Lectura del Llibre del Deuteronomi

Moisés digué al poble: «Ara, Israel, escolta els decrets i les prescripcions que avui us ensenyo, i compliu-los. Així viureu, entrareu al país que el Senyor, el Déu dels vostres pares, us dona, i en prendreu possessió. No afegiu res als manaments que jo us dono ni en tragueu res. Compliu els manaments del Senyor, el vostre Déu, que us dono avui. Guardeu-los i poseu-los en pràctica. Si ho feu així, tots els pobles us tindran per assenyats i molt intel·ligents: quan sentiran dir que heu rebut tots aquests decrets, diran: "Aquest poble és una nació assenyada i molt intel·ligent." I realment, quina és la nació que tingui els seus déus tan a prop com el Senyor, el nostre Déu, és a prop nostre sempre que l'invoquem? I, quina és la nació, per gran que sigui, que tingui uns decrets i unes prescripcions tan justes com aquesta Llei que jo us he donat avui?»

(4,1-2.6-8)

Salm responsorial

Senyor, ¿qui podrà estar-se a casa vostra?

[14]

Lectura de la carta de sant Jaume

Germans meus estimats, tot el que rebem de bo, tot do perfecte, prové de dalt, baixa del pare dels estels. En ell, res no canvia, no hi ha ni ombra de variació. Ell ha decidit lliurement que la proclamació de la veritat ens fes néixer a la vida, perquè fóssim com un primer fruit de tot el que ha creat. Acolliu amb docilitat la paraula plantada en vosaltres. És una paraula que té el poder de salvar-vos. Però no us limiteu a escoltar-la, que us enganyaríeu a vosaltres mateixos: l'heu de posar en pràctica. La religió pura i sense taca als ulls de Déu és que ajudeu els orfes i les viudes en les seves necessitats, i us guardeu nets de la malícia del món.

(1,17-18.21b-22.27)

Lectura de l'evangelí segons sant Marc

En aquell temps, els fariseus i alguns mestres de la Llei que venien de Jerusalem es reuniren entorn de Jesús i s'adonaren que alguns dels seus deixebles menjaven amb les mans impures, és a dir, sense haver fet la cerimònia de rentar-se les. Cal saber que els fariseus, i en general tots els jueus, se-

guint la tradició que han rebut dels ancians, no mengen mai sense haver-se rentat les mans ritualment, i quan tornen del mercat no mengen sense haver-se banyat; i observen per tradició moltes pràctiques semblants, com és fer passar per l'aigua, vasos i gerros i atuells d'aram. Els fariseus, doncs, i els mestres de la Llei preguntaren a Jesús: «Per què els vostres deixebles no segueixen la tradició dels ancians i mengen amb les mans impures?» Jesús els respongué: «Isaïes tenia tota la raó quan va profetitzar de vosaltres, hipòcrites, tal com diu l'Escriptura: "Aquest poble m'honora amb els llavis, però el seu cor es manté lluny de mi. El culte que em dona és en va, les doctrines que ensenyen són preceptes humans. "Vosaltres abandoneu els manaments de Déu per mantenir les tradicions dels homes.» Després cridà la gent i els deia: «Escolteu-me tots i enteneu bé això que us dic: Res del que entra dintre de l'home des de fora no el pot contaminar; només allò que surt de l'home, el pot contaminar, perquè de dins de l'home, és a dir, del seu cor, en surten els pensaments dolents que el porten a cometre fornicacions, robatoris, assassinats, adulteris, estafes, maldats, enganys, indecències, enveges, insults, arrogància, ximpleria: tot això dolent surt de dintre i és el que contamina l'home.»

(7,1-8a.14-15.21-23)

«Res del que entra
dintre de l'home
des de fora no el
pot contaminar;
només allò que surt
de l'home, el pot
contaminar»

Tradició i vida

Carles Riera i Fonts, *pvrre*.

No ens podem deixar portar per les aparences, cal actuar segons dictin la ment i el cor.

L'antic poble jueu tenia una noció de religió, lligada a la llei de Moisès, que privilegiava les consuetuds humanes enfront dels autèntics manaments divins. No és pas que la tradició no tingui un gran pes específic en les nostres vides —car d'ella rebem creença i doctrina, per exemple—, però legalismes, convencions i aparences mai no poden ser subterfugis que amaguin realitats més fondes i valuoses.

La tradició ha de ser entesa com una forma creativa d'anar endavant, acomodada als temps moderns i amb l'aval de l'experiència, i no pas entesa com un ròssec que immobilitza i ofega.

(Entre parèntesis: quan a propòsit d'alguna rutina un parroquià o parroquiana de bona fe s'encara al rector dient-li: «Sempre ho hem fet així!», la resposta sorneguera i immediata d'aquell és: «Raó de més per a canviar-ho!» No, no cal tocar res del que ja està bé.)

Que en tot prevalgui l'autenticitat. Netejar plats i olles externament amb l'ànsia de «quedar bé», de «figurar», per mor del «ves què diran!», però servir-hi un àpat fred i insuls no treu cap a res.

Recordar i innovar no són pas accions que s'excloquin mútuament. El poeta J.V. Foix ho expressa la mar de bé: «M'exalta el nou i m'enamora el vell.»

Tota habitud, nascuda espontàniament i fins potser ingènuament, ha de nodrir-se, amb el pas dels anys, de convicció i proveir-se de sentit.

La imatge

La conversa de Jesús amb els fariseus i alguns mestres arribats de Jerusalem sobre la impuresa a l'hora de àpats parla del compliment de la Llei de Déu i del paper que hi té el cor. ¿Acompliment interior i sincer de la Llei, o signes buits que no toquen enlloc? Repetició de prescripcions sense la conversió de tota la persona? ¿Prendre només allò que ens va bé, o entrar-hi de veritat?

Pilat es renta les mans (1617).
Hendrick ter Brugghen

Agenda

Lit. hores: Setmana II

30 dilluns

—Santa Joana Jugan, fund.
1Te 4,13-18/Salm 95/Lc 4,16-30

31 dimarts

—Sant Ramon Nonat, mercedari
1Te 5,1-6.9-11/Salm 26/Lc 4,31-37

1 dimecres

—Sant Gil, eremita
Beat Josep Samsó, prev.
Comença setembre, consagrat a l'arcàngel Sant Miquel
Col 1,1-8/Salm 51/Lc 4,38-44

2 dijous

—Santa Raquel
Col 1,9-14/Salm 97/Lc 5,1-11

3 divendres

—Sant Gregori el Gran, papa i dr.
—Sant Simeó Estilita, monjo
—Santa Basilissa, vg. mr.
Col 1,15-20/Salm 99/Lc 5,33-39

4 dissabte

—La Mare de Déu de la Consolació (o de la Corretja)
—La Mare de Déu de la Cinta
—Sant Moisès, legislador i profeta
—Sant Bonifaci I, papa
Col 1,21-23/Salm 53/Lc 6,1-5

5 diumenge XXIII de durant l'any/ Cicle B

—Santa Teresa de Calcuta
Is 35,4-7a/Salm 145/Jm 2,1-5/Mc 7,31-37

«La Renovació Carismàtica és “un corrent de gràcia”»

Poli González, manresana, coordinadora catalana de la Renovació Carismàtica Catòlica des d'octubre

Què és la Renovació Carismàtica?

Per a comprendre la Renovació en l'Esperit, hem d'acostar-nos a l'experiència dels apòstols en la Pentecosta. El cenacle és el lloc on els cristians es deixen transformar per l'oració, al voltant de Maria, per acollir l'Esperit. I també és el lloc d'on surten per portar «fins als confins de la terra» el foc de l'Esperit. La missió de la Renovació Carismàtica és fer present avui en el món l'experiència de la Pentecosta. La Renovació Carismàtica és «un corrent de gràcia» que renova en la societat actual els dons i carismes de la primera comunitat cristiana. Persones de totes les classes socials i totes les pobreses descobreixen Crist no com un Déu llunyà que es va encarnar un dia en la història, sinó com algú viu i ressuscitat que és el centre de la seva vida.

Vostè és la coordinadora de la RCC a Catalunya des del proppassat mes d'octubre. Quina és la seva funció?

En ser elegit com a coordinador nacional d'Espanya l'antic coordinador regional, es van haver de fer eleccions a Catalunya

i vaig sortir escollida. Quan pensava en la possibilitat d'acceptar, em sentia plena de por, però en l'oració em venia el pensament que el Senyor capacita els qui crida i amb aquesta confiança vaig acceptar.

La meva funció, juntament amb l'equip regional format pels altres coordinadors diocesans —actualment tenim grups de pregària en cinc diòcesis de Catalunya—, és vetllar pel bon funcionament i harmonia, organitzar les assemblees regionals i recessos diocesans que es puguin fer durant l'any, participar en els recessos nacionals i mantenir informat l'equip diocesà de les decisions que es prenen.

Algú que vulgui conèixer més sobre la RCC què ha de fer o a on s'ha d'adreçar?

La RCC la formen grups de totes les edats i condicions (casats, solters, religiosos, joves i grans) que desitgen viure la bona notícia de l'Evangeli donant al món un testimoni de llum i esperança.

Les finalitats de la RCC són:

- tenir un trobament amb Crist, viu i ressuscitat;
- redescobrir la gràcia baptismal i la pròpia identitat cristiana;
- fer present avui en el món l'experiència de la Pentecosta;
- renovar l'Església i el món, amb l'ajuda dels dons i carismes de l'Esperit Sant.

La RCC desenvolupa la seva activitat a quatre nivells: de grup, diocesà, de província eclesiàstica i nacional. A nivell de grup, que és la cèl·lula bàsica, ens reunim un dia a la setmana en el «grup d'oració». Fem pregària de lloança (que és la nostra principal característica), invocació a l'Esperit, acció de gràcies, petició, adoració, intercessió... utilitzant la Paraula de Déu, els cants i amb una participació en l'oració espontània i lliure. Els seminaris de Vida en l'Esperit són la nostra manera d'evangelitzar. Si en els inicis de l'Església els convertits es batejaven, avui hem de convertir els batejats. Són milers els cristians que es declaren «creients» i afirmen, al mateix temps, que «no practiquen». Com ha dit el Papa, «Europa és avui terra de missió».

(Més informació a: www.rcc-es.com)

A partir de dimecres, matrícula oberta a l'ISCRVic

Tota la informació a la pàgina web de l'Institut

1r. quadrimestre

Vic

Hores	Dilluns	Dimarts	Dimecres
18.00-19.30	Moral de la vida (2n) * Ester Busquets i Bernabé Robles ****	Teologia Fonamental (1r) Jordi Castellet ***** (18.00 a 20.30h)	Introducció al Nou Testament (1r) Rodolf Puigdollers **** DECA
19.35-21.05	Seminari de Textos Cristians (2n) Opt Ester Busquets i Rubén Junquera ****		Introducció a l'Antic Testament (1r) Constantino J. Pérez de Diego **** DECA
18.00-19.30	Medi bíblic (4t/5t) * Irene Llop ****	Religions comparades (4t/5t) * Jordi Sidera ****	Escenes bíbliques de la portada de Ripoll (4t/5t) * Constantino J. Pérez de Diego ****
19.35-21.05	Pensament medieval I (4t/5t) * Jaume Coll ****	Pedagogia de la Religió (1r) Ramon Rial **** / Opt - DECA	Relats de la passió (4t/5t) * Rodolf Puigdollers ****

Les classes comencen el 20 de setembre i acaben el 14 de gener. Període de matrícula: del 11 al 14 de setembre

Manresa

Dilluns
Moral de la vida (2n) * Ester Busquets i Bernabé Robles ****
Seminari de Síntesi (3r) Jean Hakolimana *****
Dimecres
Pedagogia de la Religió (2n) Fàtima Alemany **** / Opt - DECA
Història de l'Església I (2n) * Josep M. Massou ****

Les classes de Manresa són al Casal de l'Església (Carrerons de Vic, 34).

2n. quadrimestre

Vic

Hores	Dilluns	Dimarts	Dimecres
18.00-19.30	Eclesiologia (3r) * David Compte ***** (18.00 a 20.30h)	Teologia Espiritual (2n) * Pere Oliva ****	Fenomenologia de la Religió (1r) * E. Xavier Marín ****
19.35-21.05		Mariologia (3r) * Pere Oliva ** (cada quinze dies)	Moral Fonamental (2n) * E. Xavier Bishal **** DECA
18.00-19.30	Arqueologia cristiana (4t/5t) * Marc Sureda ****	Litúrgia (3r) Joan Torra ****	Sagraments (3r) Rodolf Puigdollers ***** (18.00 a 20.30h)
19.35-21.05	Història de la música sacra a Occident (4t/5t) * Josep M ^a Serra ****	Filosofia per al present (4t/5t) * Albert Espona ****	

Les classes comencen el 14 de gener i acaben el 3 de juny. Període de matrícula: del 10 al 25 de gener

Manresa

Dilluns
Arqueologia cristiana (4t/5t) * Marc Sureda ****
Annunciar l'Evangeli a la societat postmoderna del s. XXI (4t/5t) * Jaume Casamitjana ****
Dimecres
Sociologia de la Religió (1r) * Rosa Martínez ****
Història de la Filosofia I (1r) Jaume Coll ****

Dijous
Didàctica de la Religió (2n) Toni Ortega **** / Opt - DECA
Introducció a la Teologia (1r) Jordi Castellet **** DECA
Psicologia de la Religió (1r) * Joan Ordi ****
Història de la Filosofia II (1r) Joan Ordi ****

Us informem que a partir de l'1 de setembre s'obrirà el període de matrícula per als estudis de Grau i Màster en Ciències Religioses del curs 2021-22. El dilluns 20 de setembre s'iniciaran les classes en format presencial, amb totes les mesures de seguretat pertinents.

S'ofereixen assignatures, matèries i cursos oberts a totes aquelles persones interessades en el fet religiós en general, i en el cristianisme en particular, en relació i diàleg amb les diferents disciplines filosòfiques, humanístiques, teològiques, antropològiques i pedagògiques relacionades, amb modalitat tant per a estudiants oients com ordinaris. Es poden cursar tant al Seminari de Vic, seu de l'Institut de Ciències Religioses de Vic (ISCRVic), com al Casal de l'Església de Manresa.

Podeu consultar la normativa de matrícula a la web de l'IS-

CRVic. Us adjuntem també el full de programació i l'oferta formativa per al curs 2021-22.

En la graella d'assignatures hi podeu consultar, a més, els cursos de formació permanent del professorat de primària, secundària, batxillerat i cicles formatius reconeguts pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya.

Els/les mestres d'Educació Infantil i Primària poden cursar la DECA (Declaració Eclesiàstica de Competència Acadèmica) per tal d'habilitar-se com a mestres de Religió a l'escola, en un sol curs acadèmic a Vic. També és possible cursar, en l'edició 21-22, alguna de les matèries d'aquesta certificació al Casal de l'Església de Manresa.

Podeu seguir-nos en imatges en el Facebook de l'ISCRVic, i trobar resposta a les preguntes més freqüents consultant el web de l'Institut.

«Els Exercicis Espirituals continuen vigents avui més que mai»

Solemne obertura de l'Any Ignasià a Manresa

El superior general de la Companyia de Jesús, P. Arturo Sosa, va destacar el dia 31 de juliol, festa de Sant Ignasi, la importància cabdal que va tenir per a la Companyia de Jesús, l'Església i el món l'experiència que Ignasi de Loiola va viure, fa cinc-cents anys, a la ciutat de Manresa.

«Moltes de les característiques de la Companyia de Jesús i del que avui coneixem com a espiritualitat ignasiana depenen de Manresa», digué durant la missa que es va celebrar al santuari de la Cova de Sant Ignasi, durant la qual s'obrí la Porta del Jubileu. Amb aquest gest, Manresa se suma a l'Any Ignasià (#Ignatius 500) que commemora els cinc segles de la conversió d'Ignasi i també de la seva arribada a la ciutat manresana. L'eucaristia fou concelebrada pel superior provincial de la Companyia de Jesús a Espanya, P. Antonio España, i el superior dels jesuïtes de Manresa, P. Lluís Magriñà. El pare general també estigué acompanyat pel seu assistent per a l'Europa Meridional, P. Cipriano Díaz. L'acte comptà amb la presència de diversos representants institucionals, entre ells l'alcalde de Manresa, Marc Aloy, la consellera de la Presidència de la Generalitat de Catalunya, Laura Vilagrà, i la directora general d'Afers Religiosos, Yvonne Griley. Durant la celebració el P. Sosa i inaugurà oficialment els mosaics del reconegut artista jesuïta Marko Rupnik que vesteixen el santuari des de fa pocs mesos; una obra artística impressionant, de més de 550 metres quadrats. El pare general demanà que aquesta obra d'art, formada per

pedres procedents de tot el món, sigui una oportunitat de diàleg i reconciliació.

En la seva homilia, el superior general de la Companyia de Jesús assegurà que el llibre i l'experiència dels Exercicis Espirituals «és segurament el millor que els jesuïtes i els hereus i amics d'aquesta espiritualitat podem oferir als altres», i recordà que justament el seu origen i inspiració es troba en l'estada d'Ignasi a Manresa.

El P. Arturo Sosa destacà la importància que continua tenint avui la proposta dels Exercicis Espirituals i, per tant, la necessitat d'impulsar-ne la pràctica, el coneixement i la renovació, perquè «continuen vigents avui més que mai», digué. El màxim responsable dels jesuïtes també recordà que aquesta experiència no es pot entendre sense fixar-nos en com Ignasi va arribar a Manresa. Ho va fer com un captaire que vivia d'almoines, ja que havia renunciat a tots els seus béns per poder seguir Jesús i es presentà sense cap seguretat i vivint com mai la pobresa espiritual i material. «Això el transforma», digué el P. Sosa, «i la seva manera de viure aquí es converteix en un punt de referència de les nostres necessitats espirituals i materials, i de la manera com les satisfem».

El dia anterior s'havia celebrat una missa a Santa Maria del Mar, presidida pel cardenal Omella i amb la presència de diversos bisbes catalans. I el diumenge dia 1 d'agost el P. Sosa va pujar a Montserrat, on va saludar el pare abat i va poder adreçar als fidels una paraula al final de la missa conventual.

Les pintures de Sert a la catedral de Vic, més vives que mai

El projecte artístic del pintor Josep Maria Sert i Badia (1874-1945) a la catedral de Vic és un cas únic en la història de l'art europeu, per les seves dimensions, per la seva qualitat artística i pels seus avatars històrics. Setanta-cinc anys després de ser pintats, els grans murals de Sert encara són objecte d'interès per part d'estudiosos, tant per la seva magnitud i ambició monumental com per la seva complexitat tècnica i pel seu ric i únic programa iconogràfic. Actualment, diferents iniciatives d'orígens diversos conflueixen per a donar a les pintures una nova empena i valorització. Per a qui en vulgui conèixer els detalls, el bisbat de Vic ha decidit incloure, dins l'agenda d'activitats 2021 de Catalunya Sacra, una visita nocturna a les grans teles pintades per Sert que decoren gran part de les parets de la nau central i del presbiteri de la catedral de Sant Pere. La visita serà guiada per Sergi Fuentes Milà, professor de la Universitat Internacional de Catalunya i autor de l'article «La reconstrucció de la catedral de Vic (1939-1945). Un monument a la pàtria redimida», inclòs en el llibre *La catedral de Sant Pere de Vic*, publicat l'any 2019. La visita serà el divendres 17 de setembre a les deu del vespre. Les entrades són limitades i es poden comprar a www.cataloni-asacra.cat/agenda

Sert i la catedral de Vic. Un projecte artístic per a una vida sencera

El Dr. Josep Torras i Bages, bisbe de Vic entre 1899 i 1916, fou una persona culta i amant de l'art. Torras i Bages encarregà, en un acte ple d'atreviment i confiança, la decoració completa de les parets blanques i nues de la seva catedral al jove pintor barceloní Josep Maria Sert, que s'havia ofert per a pintar-li un petit temple qualsevol de la diòcesi vigatana. Era l'any 1900 i començava així l'extraordinària relació de Sert amb la catedral de Vic, una relació que perdurà fins al dia de la seva mort, l'any 1945.

Malgrat la voluntat i els diferents intents de posar en marxa el projecte que ja tenia planejat durant la dècada dels anys deu del segle XX, diversos factors —entre ells l'allau de grans encàrrecs que el pintor rebia en el seu taller de París— propiciaren que Sert no dugués a terme la decoració completa fins a l'any 1927. En aquesta època, el projecte que s'executà ja no era el que s'havia acordat a principis de segle, però les teles gegants

que Sert pintava a París eren col·locades progressivament a la catedral enmig d'un èxit aclaparador, de ressons europeus.

El juliol de 1936, amb l'esclat de la guerra civil espanyola, la catedral fou incendiada, i amb ella les pintures murals que l'ornaven. Només se salvaren de la destrucció quatre grans teles que es trobaven situades a les parets del presbiteri.

L'any 1940, acabada la guerra, Josep M. Sert s'enfrontà de nou al gran repte de vestir la catedral de Sant Pere, i ho feu amb un projecte nou, molt influenciat pels tràgics esdeveniments de la guerra i basat iconogràficament en la història de la Redempció. Aquesta nova decoració fou inaugurada a mitjan novembre de 1945. Quinze dies més tard moria el pintor, que fou enterrat al claustre de la seva catedral. Són les pintures que podem veure avui i que no permeten que el visitant de la seu catedralícia pugui sortir-ne sense sentir-se tocat i interpel·lat en el seu interior.

Recentment, el bisbat de Vic ha iniciat un projecte de recuperació i valorització de l'obra de Sert a la catedral, amb l'objectiu de restaurar les pintures de la nau central i el presbiteri, col·locar les teles dels quatre Evangelistes salvades de la crema del 1936 al deambulatori i fer un centre interpretatiu de la figura i l'obra del muralista.

Nou curs pastoral amb reptes nous

Romà Casanova, bisbe de Vic

El temps per al cristià té sempre valor d'eternitat. És en el dia a dia on anem fent el camí de la nostra vida, la qual no té pas l'horitzó tancat del no-res, sinó l'obertura de l'eternitat. Des d'aquesta premissa senzilla, però al mateix temps essencial, hem de viure el temps de gràcia que el Senyor ens concedeix. No sabem pas el que ens espera personalment, familiarment o socialment i, àdhuc, eclesialment. Tot i això, hem de mantenir la certesa que la providència de Déu guia misteriosament les nostres vides: *Sabem que Déu ho disposa tot en bé dels qui l'estimen, dels qui ell ha cridat per decisió seva* (Rm 8,28). Amb aquesta confiança hem d'emprendre el nou curs pastoral en tots els àmbits de la nostra Església: parròquies, comunitats, associacions, moviments, escoles.

El Sínode Diocesà entra, en l'etapa de grups sinodals, en la seva fase definitiva

El nostre bisbat de Vic té al davant, al meu entendre, uns reptes clars en aquest nou curs pastoral, els quals ens impliquen a tots els qui estimem la nostra Església. Certament que el Sínode Diocesà arriba a la seva etapa definitiva, dins la fase dels grups sinodals. Han estat molts els entrebancs que hem sofert, sobretot deguts a la pandèmia que encara ens fueteja. Malgrat tot, seguim endavant en l'escolta dels uns als altres i en el discerniment de la voluntat de Déu per a la nostra diòcesi, a fi que tota ella, tots i cada un dels seus membres, siguem portadors d'esperança per al nostre món, tan mancat de direcció decisiva, d'horitzons nous. Durant aquest curs haurem d'abocar-nos al treball de la mirada a l'Església i a la missió que li és pròpia. I, a més, havent recollit tot el treball i les propostes dels grups sinodals d'arreu de

la diòcesi, elaborar l'*Instrumentum laboris*, que ha de ser la base del treball de l'Assemblea Sinodal. Tots som cridats a participar-hi. Mai no és tard per a incorporar-se al treball dels grups sinodals. Que ningú no pugui dir que no ha estat convidat a ser-hi.

Tanmateix, a partir del mes d'octubre haurem de fer també el camí sinodal que el Sant Pare ens ha demanat de fer en la preparació del Sínode de Bisbes. Repeteixo, aquesta coincidència no pren res al nostre camí sinodal, sinó que l'enriqueix.

Un altre repte és el desvetllament de les vocacions al servei dins la comunitat cristiana. Evidentment, el sacerdoti ministerial i el diaconat, però també els ministeris laicals, homes i dones, que amb un discerniment adequat exerceixen el ministeri de lector, acòlit o catequista.

